

HAFRİYAT

I.

Kız emekte oturuyor ve
beni incitiyor

İlk düğünde mi görmüştüm
yoksa yılbaşı gecesi mi
ben,
kekeme ve çok ergenim
komşular çok Müslüman
komşular dindar
komşular bir bir ezanlı
ben meçhul hafriyatçı
âşık olmuşlardan!

Fotoğrafa bir baksanıza
bakın ve rahatlayın
bir vukuattı o,
görünüp kaybolan ayna,
bakıp bakıp vazgeçtiğim
yakıyorum tüm bunları
bu yanıcı şeyleri,
yakıyorum kendimi de

Şimdi rahatladınız

II.

Kurbağaları kendimden gizledim
ve bağımsızlığımdan
ve elime tutuşturduğum
gündelik işlerden

Neredeydi, bir kazı vardı
olağan bir hafriyat işiydi
derin miydi anlamadım
vurdum ol kazmayı, gövdem inledi
eştikçe su çıkıyor
eştikçe çoğalan sesler
ve şehrin berisinde
ekmek bekleyen işçiler

Önümde su birikintileri
güneş batarken bir sigara yaktım
ve o kurbağalara gittim
onlar konuştu ben dinledim
bu yaşadığımdır benim
bu yaşayıp yaşayıp sustuğum
iç geçirdiğimdir

Az ilerisinde bir mezarlık,
orası dünyanın en güzel yeridir

III.

Attığım adımdı dediğim
beni oraya taşıyan
o gözleri zeytin zeytin
ve emekleyen bakışlar

Kızın elbette bir babası var

Hayat dedim,
benimle dans eder mi?
Bunu iki kere söyledim kulağına
ve bakındım etrafıma
hepsi orada ve saf tutmuşlar
bir kutlamaydı, evet kutlama
çoğalmak böyle mi bir şeydi
kalabalıklar, azınlıklar, inanmışlar
şehri yurt tutmuşlar
hepsi bir arada!

Ben, akıp gidenim içi sıra
ve kurbağa sesleri
akıp gider içim sıra...

Çeşmeleşmez mi hiç o su
çözdüm diyorum kendime;
fazlası gölge, eksikliği güneşti
ne güzeldi, belki o imalar
çözdüm nitekim bunu da
kız ekmeğinin mayasında meğer...

Şimdi, alkışlar alkışlar!..